

תלמוד בבלי על ספר נחום

יומא לט:ב

והיו מוציאים פירות בזמניהן וכיון שהרוח מנשבת בהן היו נושרין פירותיהן שנאמר (תהלים עב, טז) ירעש כלבנון פריו ומהן היתה פרנסה לכהונה וכיון שנכנסו עובדי כוכבים להיכל יבשו שנאמר (נחום א, ד) ופרח לבנון אומלל ועתיד הקב"ה להחזירה לנו שנאמר (ישעיהו לה, ב) פרוח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה

גיטין ז:ב

(נחום א, יב) ועניתיך אמר מר זוטרא אפי' עני המתפרנס מן הצדקה יעשה צדקה לא אענך עוד תני רב יוסף שוב אין מראין לו סימני עניות

גיטין ז:א

מאי דכתיב (נחום א, יב) כה אמר ה' אם שלמים וכן רבים וכן נגוזו ועבר וגו' אם רואה אדם שמזונותיו מצומצמין יעשה מהן צדקה וכו' כשהן מרובין